

ת"פ (קריות) 63652-05-24 - מדינת ישראל נ' בר שמעון ממ

ת"פ (קריות) 63652-05-24 - מדינת ישראל נ' בר שמעון ממנשלום קריות

ת"פ (קריות) 63652-05-24

מדינת ישראל

נגד

בר שמעון ממ

בית משפט השלום בקריות

[24.06.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 1.5.23-31.4.25 שכר אדם אחר (להלן - האחר) דירה אותה ייעד לגידול סמים ולצורך כך צייד אותה בכלים באמצעותם גידל קנביס. ביום 20.5.24 סייע הנאשם לאחר להחזיק על מפתן דלת הדירה 48 שתילי קנביס בתוך שני ארגזי קרטון במשקל כולל של 474.66 גרם נטו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת עבירות הסמים והוצגה פסיקה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר לבין 10 חודשי מאסר וברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 4 חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות (ראו טיעונים בכתב) וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון שנערך בכתב האישום וכן לצילום השתילים הנזכרים בכתב האישום. הסנגור הציג פסיקה רלוונטית לשיטתו ועתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות. הודגש כי מדובר בנאשם ששירת בצבא ובמילואים, שעברו נקי והוא לומד בטכניון. כן נטען שהנאשם היה עצור במשך כשבוע ולאחר מכן שוחרר בהרחקה מביתו. לאור כך עתר הסנגור להסתפק בענישה מותנית בלבד.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע תובנה באשר לחומרת המעשה. כן הביע צער על המבוכה שגרם להוריו ולמשפחתו וציין כי העבירה אינה מאפיינת את אורחות חייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בלבד ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים. הגם שמדובר בסם מסוג קנבוס אין להקל ראש בחומרת הדברים (ראו למשל: ע"פ 6299/20 שחר חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021); ע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018)).
6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש להבהיר את המובן מאליו והוא שמעשי האחר אינם יכולים להיזקף לחובת הנאשם. לנאשם מיוחסת עבירה של סיוע להחזקת סם בלבד אם כי שלא לשימוש עצמי. הסם המדובר הוא 48 שתילי קנבוס במשקל כולל של 474.66 גרם נטו. כידוע, הסיוע יכול ללבוש צורות רבות בעלות רמות חומרה שונות. במקרה זה כתב האישום המתוקן אינו מפרט את העובדות המהוות את הסיוע אלא צוין כי הנאשם "סייע לליאל להחזיק סמים על מפתן דלת הדירה...". לא צוין אם הנאשם החזיק בעצמו (פיזית) בסמים וכלל לא ברור מה עשה, מה היה חלקו ומה הייתה תרומתו לעבירה המושלמת (החזקת הסם). לאור כך יש לקבוע את ההנחה הנוחה עבורו היינו שמדובר בסיוע פאסיבי מכוח נוכחות בלבד שחזקה את ידיו של האחר (ע"פ 4800/11 אימן מגיס נ' מדינת ישראל (31.1.2013); ע"פ 7704/13 מרגולין ואח' נ' מדינת ישראל (8.12.2015), פסקה 25) ומכאן שמדובר בסיוע המצוי במדרג נמוך יחסית של חומרה מבין קשת האפשרויות הקיימות בסיוע לעברייני העיקרי (השוו: ע"פ 8598/14 אריאל אלמליח נ' מדינת ישראל (1.3.2015), פסקה 11).
7. מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה מחמירה ולנסיבות האישיות של הנאשם ניתן ככלל משקל מופחת. בעניין זה נקבע לא אחת כי "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומחמירה ... [ו] כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8988/16 אשר בן סימון נ' מדינת ישראל (8.3.2017)). הענישה המחמירה נועדה להרתיע מפני ביצוע, וזאת על מנת להגן על הציבור מפני השפעותיו הקשות של הסם (רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)). ענישה מרתיעה בעבירות אלו מקבלת משנה תוקף כאשר הן מבוצעות לשם השגת רווח (ע"פ 2909/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (7.2.2024); ע"פ 2139/22 ארליך נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.7.2022); רע"פ 3491-24 אסף מתתיהו נ' מדינת ישראל (26.4.2024)).
8. כאן המקום לציין כי הגם שעונשו המרבי של מסייע הוא מחצית מהעונש הקבוע בצד העבירה העיקרית, אין מדובר כמובן בחישוב אריתמטי, שהרי לכל סיוע נסיבות משלו ובהתאם לכך ייקבע המתחם. לאור כך אין למצוא בהכרח קשר ישיר בין מתחם הענישה בעבירה העיקרית, לבין המתחם הראוי לעבירת הסיוע.

9. אפנה אפוא למדיניות הענישה בעבירה המושלמת של החזקת סם והן בעבירת הסיוע: רע"פ 636/21 ברוך לוי נ' מדינת ישראל (16.2.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת חשיש במשקל כולל של כ-760 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות; רע"פ 8759/21 אלעד קסלר נ' מדינת ישראל (23.12.2021), בו הורשע הנאשם בהחזקת 229 גרם קנבוס והחזקת סכין והוטלו עליו 30 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים; עפ"ג 3181-05-23 צ'רנוב נ' מדינת ישראל (31.3.2024, לא פורסם), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בסיוע להחזקת סם בכך ששכר עבור אחר דירה בה החזיק האחר סם מסוג AMB-FUB במשקל של 2,500 גרם וכמות נוספות מחולקת ל-11 אריזות. נקבע כי מתחם הענישה במקרה זה (בו הסיוע התבטא בשכירת הדירה) נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ע"פ 31608-04-24 שלמה מישקובסקי נ' מדינת ישראל (9.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת 175 גרם קנביס ברכבו והוטלו עליו 45 ימי מאסר ועונשים נלווים. הערעור על הכרעת הדין נדחה וביחס לענישה ציין בית המשפט המחוזי כי "נראה לכאורה שגזר הדין שהוטל על המערער חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת, בהינתן היעדר העבר הפלילי ונוכח העובדה שהמערער, כבן 37, לא ריצה מעולם מאסר מאחורי סורג ובריח". הנאשם הופנה לתסקיר עדכני וטרם נקבע עונשו על ידי ערכאת הערעור; ת"פ 53833-03-23 מדינת ישראל נ' אמור חרזי (19.11.2023), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל בגין סיוע להחזקת קנביס וחשיש במשקל כולל של כ-13 ק"ג. על הנאשמת הוטלו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 34898-10-21 מדינת ישראל נ' סלימאן אבו צביח (17.7.2023), בו הורשע נאשם בעבירת סיוע להחזקת 2.5 ק"ג קנביס ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 2-6 חודשי מאסר; ת"פ 44163-06-22 מדינת ישראל נ' עמי ביטון (13.4.2023), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בעבירת סיוע להחזקת 806 גרם קנביס וחשיש (במקרה זה הסיוע התבטא בהחזקת הסמים בביתו של הנאשם עבור אחר); ת"פ 5950-09-21 מדינת ישראל נ' עמרם אוהיון (3.5.2022), בו נידונו ארבעה נאשמים בעבירות שונות הקשורות בגידול והחזקת סמים. הנאשם 3 הורשע בכך שסייע לנאשם 1 להחזיק בדירה סם מסוכן מסוג קנביס (למעלה מ-450 שתילים). נקבע כי מתחם הענישה בעניינו של נאשם זה נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם צו של"צ, מאסר מותנה וקנס; ת"פ 68454-05-18 מדינת ישראל נ' מלכה ואח' (26.5.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת סיוע לגידול סמים (מעבדת סמים בהיקף של 120 שתילים ובמשקל כולל של 17.15 ק"ג). הסיוע הוגדר בכתב האישום באופן שהנאשם "התקין חלק מהמרכיבים ששימשו לגידול והפקתו". נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו צו של"צ, צו מבחן וענישה נלווית (בשל שיקולי שיקום).
10. סיכומו של דבר, בשים לב לכל האמור לעיל, אני סבור שמתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבות ביצועה, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם
11. ההגנה לא ביקשה להביא בחשבון שיקולי שיקום ואף לא התבקשה הפניה לתסקיר. ואכן, אין מקום לשקול שיקולי שיקום והעונש יגזר אפוא בגדרי מתחם הענישה, ולכך עתרו גם הצדדים.

12. הנאשם שלפני צעיר כבן 28, עברו הפלילי נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הוא הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה וחסך זמן רב ומשאבים. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה והפנת הפסול והתרשמתי מכנות דבריו בפני. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא שירת בצבא ובמילואים וכיום הוא סטודנט בתחום ההנדסה. בנתונים אלו סברתי כי ניתן להסתפק בענישה המצויה בחלקו התחתון של מתחם הענישה - כעתירת ההגנה - וזאת מבלי לפגוע יתר על המידה בתכליות הענישה הנדרשות במקרה זה - הלימה והרתעה. מנגד, עתירת האשימה לעונש מאסרו ולו בעבודות שירות נראית בעיני מחמירה יתר על המידה, חרף חומרת המעשה (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020); ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); פסקה 11; ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023)), (פסקה 9).
13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.
- ב. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ביום 1.10.2024 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיידי. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום. ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, במעמד הצדדים.